

Čtyřdenní kurz pro děti z DD Ústí nad Labem, pořádaný Markem Polanem a Nadace Altego,
chata Blue Thunder, Špindlerův mlýn 18.1.-21.1.2007

YETTI 2007

aneb

Tajemství expedice Dr. Womáčky

Program čtyřdenního kurzu pro děti z Dětského domova Ústí nad Labem tvořil motivovaný příběh zaměřený na uvolnění a pobavení dětí, rozvoj jejich fyzických schopností a posílení různých dovedností. Součástí programu bylo posílení konkrétních životních zručností, a tomu byly přizpůsobeny i zvolené aktivity.

První programová část

Motivace

V roce 1889 se objevila v anglickém tisku zpráva o velkém chlupatém tvorů žijícím uprostřed Himalájí, kterou přinesl jeden anglický důstojník. Tato zpráva vyvolala velký poprask mezi vědeckými institucemi a byla mnoha vědci považována za pouhou novinářskou kachnu. Zpráva však byla opět potvrzena v roce 1891 panem Rockhillem a o několik let později 3. listopadu 1921 i prvním očitým svědectvím cestovatelů Williama Knighta a Tombaziho.

V roce 1937 pořídil Eric Shipton snímky stop s přiloženým cepínem pro porovnání velikosti a tyto fotky daly podnět k dalšímu serióznímu bádání. V roce 1972 našla americká expedice natolik zřetelné otisky, že bylo možné dokonce pořádit jejich sádrové odlitky!

Celý tento průběh událostí vedl nadějněho českého vědce a cestovatele Dr. Womáčku k tomu, že během několika měsíců sestavil tým zdatných horolezců a vydal se do Himalájí s cílem potvrdit či vyvrátit existenci záhadného tvora Yettiho.

Poslední zpráva o expedici Dr. Womáčky je z jedné malé tibetské vesničky na úpatí velehor. Z expedice, která se měla vrátit ze svého pátrání za sedm dní, se nevrátil nikdo ...

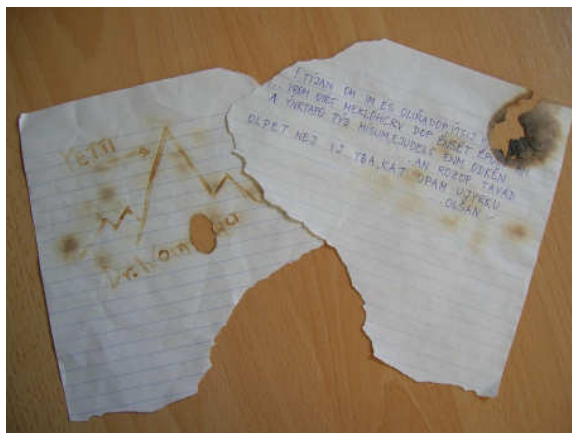
Jedna ze záchranných výprav, které po zmizelé expedici pátraly, našla část ohořelého expedičního deníku, který zřejmě patřil přímo Dr. Womáčkovi. Deník je velmi důležitou stopou, bohužel je napsán záhadným písmem, kterému nikdo z tibetských záchrannářů nerozumí ...

1. ETAPA (společná nebodovaná)

„Deník Dr. Womáčky“

V první etapě měly děti za úkol vyluštit jednoduchou šifru, která obsahovala vodítka pro další postup záchranných expedic. Útržky deníku Dr. Womáčky, které děti dostaly, obsahovaly několik nedokončených vět a mapku nakreslenou „neviditelným“ písmem. S trochou nápovědy ze strany „dospělých“ průvodců byla mapa nakonec objevena pomocí plamene svíčky aniž by shořela.

... jsem si jistý, podařilo se mi ho najít! Má doupě těsně pod vrcholkem této hory ...někdo mne sleduje, musím být opatrný a dávat pozor na ...ukryju mapu tak , aby ji jen teplo našlo

...

2. ETAPA

„Šerpové“

V úvodu druhé etapy byly děti rozděleny do dvou týmů (expedic), ve kterých absolvovaly celou etapovou hru.

Motivace:

Stáváte se členy jedné ze dvou expedic, které soupeří o prvenství v objevení Yettiho a jeho doupěte. Po rozluštění deníku Dr. Womáčky a odhalení jeho skryté mapy se můžete vydat na cestu do horské vesnice ležící na úpatí hory. Zde musíte získat domorodé nosiče (Šerpy), kteří vám pomohou nést zásoby v úvodní části výstupu do prvního postupového tábora. Šerpové se nedají koupit, ale libují si ve zvláštní tibetské hře, a pokud v ní vyhraje, rádi vám pomohou nést náklad.

Druhá večerní etapa byla zaměřena na obratnost a vzájemnou podporu. Děti soutěžily ve stavbě a rozebírání věže postavené z dřevěných špalíků. Expedice, které se podařilo pokládat špalíky tak obratně, že v soutěži zvítězila, získala náskok v cestě k vrcholku hory.

3. ETAPA

„Kousáci – Tibetáci“

Třetí etapa se odehrávala v lesnatém terénu v okolí chaty. Děti měly za úkol najít a nasbírat co nejrychleji různě bodované papírky s obrázky brouků umístěných na stromech. Obtížnost úkolu spočívala i v tom, že rozmístěné papírky směly děti získávat a nosit pouze v zubech. Při aktivitě děti prověřily svoji fyzickou zdatnost v náročném terénu, ale děti

přesto zvládly nalézt všechny rozmístěné kartičky. Během hry se projevovala v obou týmech vzájemná podpora a přes špatné počasí i velké herní nasazení všech dětí.

Motivace:

Kousáci-Tibetáci jsou zvláštní hmyz, který žije na svazích velehor. Kousáci jsou velcí brouci, kteří sežerou vše co dokážou rozkousat. Horalové si je velice cení a pokud jim je dáte, tak získáte nosiče pro další výstup. Samozřejmě čím víc Kousáků získáte, tím víc nosičů budete mít pro další výstup.

Pozor, Kousáci se dají sbírat pouze uchopením do zubů a donesením do tábora. V okolí se vyskytují tři druhy Kousáků, které jsou barevně rozlišeny.

4. ETAPA

„Opuštěný tábor Dr. Womáčky“

Další etapu tvořilo pátrání expedic po zničené zprávě od Dr. Womáčky. Zpráva se nacházela rozmístěná po okolí chaty, a děti měly za úkol jednotlivé části najít a roztrhanou zprávu sestavit. Tento úkol se podařilo celý splnit pouze jednomu týmu, druhý nenašel jednu část zprávy, proto za tuto etapu získala jedna z Expedic malý bodový náskok na etapové mapě.

Motivace:

Během výstupu jste objevili opuštěný postupový tábor expedice Dr. Womáčky. Zřejmě se vám pokusil zanechat nějakou zprávu, ale silný vítr papír roztrhal a rozvál po širokém okolí. Zpráva je důležitá pro rychlost vašeho dalšího výstupu! Najděte co nejrychleji scházející části zprávy! Expedice, které se to podaří nejrychleji, získá náskok.

Text zprávy:

Pokud půjdete v mých stopách, dávejte pozor! Na dalším výstupu jsou velké ledové praskliny skryté sněhem.

Také se mi podařilo najít několik stop, které bezpochyby nemohli patřit žádnému člověku. Myslím, že je Yeti někde blízko!

Dr. Womáčka

5. ETAPA

„Horská řeka“

Vzhledem k aktuálnímu počasí (nebyl žádný sníh), byla tato etapa upravena a realizována v aquaparku ve Špindlerově mlýnu. Děti kromě samotného koupání a jízdy na velkých tobogánech absolvovaly závod v plavání a potápění. Jednotlivé časy naměřené každému členu obou Expedic byly sečteny a výsledek určil pořadí vítězů. Rozdíl v dosažených časech byl velmi těsný, přesto stačil k určení vítězného týmu a srovnal celkové pořadí obou Expedic.

6. ETAPA

„Yettiho socha“

Během šesté etapy absolvovaly děti krátkou výpravu s výstupem k hřebenu jednoho z kopců v okolí chaty. Cestou měly oba týmy za úkol vytvořit co největší sochu Yettiho. Každá z Expedic zvolila vlastní osobité pojetí a vzhledem k faktu, že Yettiho vlastně nikdo nikdy neviděl, bylo těžké rozhodnout o vítězství jednoho či druhého týmu. Rozhodnutí nakonec provedla nezaujatá komise, která rozhodla ve prospěch jedné z Expedic.

Motivace:

Výstup vás dovedl do nejvyšší a poslední malé vesnice. Všichni domorodci mluví nějakou hatmatilkou, takže jim vůbec nerozumíte. Pokud se chcete vydat na další cestu, musíte vědět kudy. Určitě by vám pomohlo, pokud vytvoříte co nejvěrnější obraz Yettiho, pak s vámi budou domorodci určitě komunikovat mnohem lépe. Má to však jeden háček, Yettiho dosud nikdo neviděl, takže při tvorbě vašeho obrazu můžete použít svou fantazii ...

7. ETAPA

„Sošky“

Večerní kreativní etapa, při níž děti modelovaly z připraveného těsta hlavu Yettiho. Šikovnost dětí a různorodost pojetí zadání neznalo hranic. Sám Yetti by se asi divil, kdyby měl možnost shlédnout vytvořená dílka. Vzhledem k tomu, že nikdo přesně neví jak Yettiho tvář vypadá, bylo hodnocení velmi obtížné a nakonec o vítězném modelu rozhodlo tajné hlasování.

8. ETAPA

„Mlha“

V předposlední etapě čekal na děti nelehký úkol v podobě lanového bludiště. Jejich úkolem bylo se poslepu a bez mluvení v bludišti najít a společně hledat cestu vedoucí z bludiště ven. Oba týmy zvládly nelehký úkol velmi dobře, ale přesto se podařilo jednomu z týmů cestu najít v kratším časovém limitu. Tato soutěž se promítla v poslední etapě, protože čas získaný z bludiště tvořil náskok při závěrečném pátrání po Yettiho doupěti.

Motivace:

Při dalším výstupu k vrcholu vás zastihla po cestě mlha hustá tak, že není vidět na krok. Po chvíli pochodu jste zjistili, že bloudíte a ztratili jste ostatní. Naštěstí napadlo někoho z vás uvázat na okolní stromy lano pomocí kterého se můžete najít. Musíte však zachovávat naprosté ticho, protože by zvuk vašich hlasů mohl z okolních strmých svahů spustit velkou lavinu.

9. ETAPA

„Yettiho doupě“

Závěr celé motivované hry proběhl jako stopovací závod. Jeden z týmů dostal krátký časový náskok získaný v bludišti a vyrazil po stopách Yettiho s malým náskokem. Závěr celé hry byl napínavý do posledního okamžiku, kdy se Expedicím podařilo vystopovat Yettiho doupě. Yetti bohužel nebyl opět spatřen, ale zklamání dětí bohatě vyvážila kořist v podobě sladkostí, které objevily v Yettiho doupěti.

V předcházejících etapách jsme se snažili posílit u dětí flexibilitu - schopnost hledání nových a lepších řešení různých situací. Děti ve většině případů při hledání řešení spolupracovali, ale projeví se i individuální přístupy, jejichž kořeny lze hledat v sociálním základu ze kterého právě tyto děti vychází. Dále jsme pomocí aktivit vytvářeli situace kdy musely děti přijímat iniciativu, jak za sebe, tak ve vztahu k ostatním. Cílem bylo, aby děti byly schopny pustit se do toho co si naplánovaly a dotáhnout to do zdárného konce.

Druhá programová část

Jeden z večerů byl věnován tématu sebepoznání (slabých – silných stránek) a následně sebeprosazení (jsem schopný a dokážu to, mám spoustu dobrých vlastností a umím spoustu věcí). Toto téma procházelo programem jako linka spojující jednotlivé aktivity do smysluplného celku. Děti absolvovaly aktivitu s názvem „Reklama“, kdy rozděleny na dvě skupiny pod vedením Marka a Lenky Polanových zkoušely vymyslet a natočit na videokameru krátký reklamní klip. Během přípravy klipu děti zjistily, co by měla dobrá reklama obsahovat, učily se přijímat různé role a spolupracovaly na řešení zadaného úkolu.

Znalosti a dovednosti získané během přípravy a točení skupinového klipu následně měli možnost děti uplatnit v další aktivitě „Reklama na sebe“. Tato aktivita byla určena pro jednotlivce. Úkolem dětí bylo připravit si reklamu na svoji osobu, kterou by se ucházely o vytoužené místo v zaměstnání, jež by chtěly v budoucnu vykonávat. Děti se během přípravy potýkaly se spoustou překážek v podobě osobních bariér, které se podařilo většině překonat. Jako veliký úspěch lze určitě označit natočení jednotlivých prezentací dětí, které měly následně možnost shlédnout a uvědomit si nedostatky svých prezentačních schopností.

Přínos celé akce

Celkový přínos celé akce byl zejména v posunu jak celé skupiny k větší sebedůvěře ve své schopnosti, tak v rozvoji jednotlivců v sebe prezentaci, ztrátě ostychu a uvědomění si svých individuálních předností potřebných pro budoucí uplatnění v životě. V krátkém časovém úseku po který jsme mohli s touto skupinou pracovat, nejde u dětí vytvořit trvalé návyky, ale spíš o nasměrování pro budoucnost, která je čeká ...

